

Mlade Brazde

Leto: 2013
Številka: 57

Mlade brazde,
glasilo BC Naklo - Srednja šola,
Strahinj 99, 4202 Naklo

Uredniški odbor dijakov:
Nika Berčič, Katja Čop, Anamarija Tušar,
Gašper Stanonik

Fotografija z naslovnice:
Petra Kern
Na fotografiji: Anja Šivic, Tibor Brvar

Oblikovanje naslovnice:
Anamarija Tušar

Tiskano v BC Naklo, 400 izvodov, februar 2013

Uvodnik

Dragi bralci!

Pred vami je nova, posebna izdaja Mladih brazd, ki smo jo samo za vas pripravili uredniki. Tema številke je seveda mesec februar. Ste že uganili, o čem bomo pisali? Naj vam dam namig. Veselje in praznovanja se širijo iz dneva v dan in tema povezuje naš največji praznik z enim izmed naših najljubših. Sedaj, ko gotovo že veste, o čem teče beseda, pa tudi če ne, vas vabim, da prelistate revijo in se potopite v članke, ki smo jih pripravili za vas.

Naj vam zaželim čudovit mesec: fantje zberite pogum; dekleta, vam pa želim čim lepše mežikajoče, "flirtajoče" poglede, polne namigov.

Anamarija Tušar, 2. L

Poziv k sodelovanju

Če imaš kakršnekoli prispevke: pesmi, slike, fotografije, ali pa morda idejo za čisto novo rubriko, te vabimo, da se nam oglasiš na naš novi naslov mlade.brazde@gmail.com ali pa svoje izdelke predaš komu iz uredništva. Več nas bo sodelovalo, boljši bo časopis!

Ne pozabi! V knjižnici lahko obišeš kotichek Mladih brazd in napišeš teti Milici vprašanje, ga vržeš v škatlo in ona ti bo v eni od naslednjih številok odgovorila.

Nepoboljšljivi romantik

Ste kdaj valentinovo povezali s Francetom Prešernom? Jaz še nikoli, ampak če malo bolje pomislim, imata kar veliko skupnega ... In glede na to, da 8. februarja praznujemo Prešernov dan, slovenski kulturni praznik, bomo nekaj vrstic v našem časopisu namenili tudi dr. Francetu Prešernu.

O tem, koliko je pripomogel k temu, da je slovensko pesništvo prešlo s preprostega južnoslovenskega sloga na evropsko raven, v tem članku ne bom pisala, saj sem prepričana, da se tega vsi zavedamo. Naredil je veliko delo: vsem takratnim izobražencem je dokazal, da je možno tudi z našo lepo slovenščino ustvarjati res vrhunsko poezijo.

Njegov življenjepis v grobem poznamo. Dalo pa bi se izvedeti še mnogo več: tako o njegovem odnosu do poklica, kot tudi o njegovih prepričanjih in življenjskih načelih.

V njegovih pesmih se še danes najdejo mnogi. Prešernova poezija je trdna skala neminljive lepote v morju minevanja. Mnogo stvari se s časom spreminja, nekatere pa skozi stoletja ostajajo iste. Najbolj preproste človekove želje bodo za vedno enake. Zato so Prešernove pesmi tako aktualne.

Rada bi nekaj zapisala o njegovem ljubezenskem življenju. Vsi poznamo zgodbo o Primičevi Juliji, ki je bila njegov velik pesniški navdih. Prvič jo je srečal v trnovski cerkvi v Ljubljani, pri maši na veliko soboto, in se vanjo na prvi pogled zaljubil. Takrat je bila stara komaj sedemnajst let, on pa jih je imel že malo čez trideset. Posvečal ji je številne pesmi. Dolg Sonetni venec in Magistrale, vse je objavil. Prepričana sem, da je bilo Juliji všeč njegovo delo. S Francetom in njegovo miselnostjo pa se zagotovo ni strinjala njena mama, saj je bil Prešeren zelo svobodomiseln za tiste čase in ni imel toliko pod palcem. Svoji hčeri je raje priskrbel bogatega ženina. Julija pa je, zmedena zaradi »Dohtarjevega« obnašanja, v zaroko privolila, saj je verjela materi. Ni vedela, ali je Prešernu samo do pisanja romantičnih pesmi in iskanja navdiha v njej ali si želi urejenega družinskega življenja, tako kot ona. Tako je ostal sam s svojimi romantičnimi sanjami. V življenju je imel še nekaj razmerij, a zdi se, da takega navdiha, kot ga je dobil pri Juliji, kasneje ni dobil ob nobeni več.

možno, da je Prešeren celo življenje nekje globoko v sebi še vedno sanjal o Juliji? Mu je to neskončno romantično sanjarjenje prineslo več sreče ali nesreče? O njegovi osebni sreči dvomim, vem pa, da je s svojo poezijo vsem naslednjim rodovom podaril nekaj izredno dragocenega, kar bo za vedno ostalo zapisano. Njegova ljubezen do Julije nikoli ne bo pozabljena.

L&K

*Sliki sta zmagovalni deli natečaja o Prešernu. Avtor del je Anže Žagar, 5. FD.

Ob tem razmišljam ... Ali nam je za popolno srečo res usojena samo ena oseba? Je

Iz srca

PRVA LJUBEZEN

Že miru srčnemu nevarne leta,
mladosti leta so slovo jemale;
domače sem lepé poznal dekleta,
dežel sem tujih videl hčere zale;
bila srca ni próstost men' odvezeta,
že so prevzetne misli mi vstajále,
de mal', al nič ljubezen ne opravi,
pri temu, ki se trdno v bran ji stavi.

Prišla lepote rajske je devica,
de videl bi ne bil podobe njene!
Rudeči zor osramoté nje lica,
in nje oči nebeških zvezd plamene,
nikdar več zdrav ne bo, ki ga pušica
pogleda bistrega v srce zadene.
Kdo znal popisat ust bi ljubeznivost,
nedolžnih prs snegá kdo zapeljivost!

Namest iskat zavetje v trumi gosti,
ko nji podobna stala je pred mano,
ki je od nje na zadnji petek v pósti
Petrarkovo bilo srce užgano,
pogleda njenga užival sem sladkosti,
dokler, de je srcé dobilo rano,
ki peče noč in dan me brez hladila,
ki ni dobiti ji nikjer zdravila.

Ne omečé je lica obledene,
ne pesem žalostnih glasovi mili,
in ne oči od spanja zapušene,
solzé ne, ki tekó iz njih posili.
Veselje, mir zbežala sta od mene,
obup topi srce, ker se ne usmili. -
Tako, kdor misli trdno stati, pade,
nevarno gledat je dekleta mlade.

Zatorej, kómur mar je próstost zlata,
cvetečih deklíc naj ne ogleduje!
Bila mirú sta men' očesa tata,
na svoje naj pogléde skrbno čuje;
oči odpró ljubezni dur' in vrata,
skoz té se naša pamet premaguje.
Kdor mene noče bógat, sam bo zvedel,
v nesreče moje reva bo zabrédel.

France Prešeren

PREŠEREN

V Ljubljani na Tromostovju
Prešeren pesnik naš stoji,
okoli njega zbrana gruča je ljudi,
le kaj, le kaj Prešeren jim veli?
Pesmi svoje jim prebira,
otroke pa s figami razveseli.

Nika in Urška, 2. M

FRANCE

Minilo je že 213 let
odkar prijokal si na svet,
pesmi si pisal, bil si poet,
v ljubezni neuslišán, mogoče zaklet.
Ljubezen ti ta te rime je dala,
zato pa v vseh nas živiš, srčnost,
krepost nam budiš.

Uroš Česen, 3. F

FEELING

Standin` in the pouring rain,
I feel like a lonely flame.
Finished, done-for,
And soon I shall be no more.

They say time takes everything away,
I say thee, ney!
They say love conquers all,
I just took a really big fall.

I greet thee, Death, as a friend,
And with honour I embrace my end.

Before sunset, let us depart,
With what`s left of my broken heart.
My soul has been broken,
Left without a token.

Death, I welcome thy embrace,
To depart this world without a trace.
I`ve had no luck,
And I`ve been beaten like a hockey puck.

Martin Mayland, 1. M

NAŠA PESEM

Ko trte obrodijo,
prjatli se dobijo.
Tako Prešeren Zdravljico je napisal,
v njej nazdravljanje orisal.

Nacionalno-politična ideja v njej se skriva,
med vrsticami preliva.
Edinost, sreča, sprava
to kombinacija je prava!

Sedmo kitico smo uporabili,
slovensko himno dobili.
Med njo ponosno stojimo,
po njenih načelih živimo!

Petra in Monika, 2. M

EKSTAZA

Komi diham, k sm s tabo,
srce mi nabija, tonem v omamo,
rd sm s tabo, podoživljam vse trenutke,
k smejala si se z mano.
Vsaka minuta k preživim jo s tabo,
zaklenjena je v omaro,
da pred očmi se mi vrti
in nikol ne utone v pozabo.
Tvoj obraz s sončno svetlobo je obsijan,
težko mi teče dan,
če ne uzrem tvoje lepote čar.
Tvoja dlan mehka je kot božji san,
držim jo in poljubim,
odpira se mi kot svet neznan.
Tvoj objem me greje,
da vse skrivnosti ti priznam.
Čeprav v noči večkrat ostajam sam,
si predstavljam tebe, ki tiho spiš,
»najrajš te mam« v šepetu izgovoriš.

Uroš Česen, 3. F

PRIJATELJ

Kot metuljev ples
prijateljstvo je dveh oseb.
Kot dve majhni kapljici,
ki združi ju moč vetra.
Kot mavrica neskončna
in kot sonce topla je, svetla.
Ne zbledi kot jutranja zarja,
v srcu ostane za vedno.

Ana Božič, 3. L

GAZELA

Jesensko listje šelesti, tako zelo,
si spati tiho vse želi, tako zelo.
Bo mrzel sneg prekril nemirna moja tla,
ljubezen mlada v meni tli, tako zelo.
Me korak ne uboga, teče v drugo stran,
zaljubljenost moja slepi, tako zelo.
Al' bo konec zime pregnal težave vse?
Tolažim se, a še boli, tako zelo.

JB

USODA

Oh, nesrečno življenje,
oh, to trpljenje,
nesrečna usoda je pesnika,
kot za Prešerna Julija.
Ljubezni za pesnike ni,
kaj govoril še o sreči bi,
pesnjenje res prekletstvo je,
pa vendar piše se ...

C. T.

RAZLOG

Hvala, ker si moj razlog.
Razlog, ki mi je pokazal,
da znam ljubiti tudi drugje
in da znam ljubljena biti.

Hvala ti, ker nisi strel v prazno,
ker si se mi dokazal,
da nekaj zasluži si moje srce,
da znam svoja čustva pokazati in skriti.

SLADKO TRPLJENJE

Zavrniteu boli, zanjo vejo vsi
in niti po smrti ti počivat ne pusti.
Saj je lepo,
da srce ti bije le za njo!
A kaj ti bo to?
Le trpljenje ostalo ti bo!

Ko jo vidiš, poje ti srce,
utihne, ko mimo tebe gre,
a ne strohni, čeprav v stoto zavrne te!
To boli, a ne zavedaš se,
saj ljubezen do nje,
umili bolečine vse!
A obupaš ne, ker upanje, zadnje umre!

Tanja Tomažin, 2. M

ZAKAJ ME BEGAŠ?

Tvoja bližina mi šibi kolena
še sploh, ko se smehljaš.
Mežikaš mi, jaz pa vsa lesena,
verjamem, da z menoj se le igraš.

Dekle naivnega sem kova,
a zaupam stežka le metuljčkom.
Ponoči ne spim, gledam kot sova,
sanjarim podnevi, obdana z mehurčkom.

Tyke Drugi mi pravijo, da poleg mene
postaneš živčen tudi ti.
Tega ne vidim, od misli pa ene
se mi cel dan do tebe mudi.

A kar kolebam, saj prijatelja sva,
če bi to se naenkrat končalo,
vest trkala na vrata bi mojega srca
in moje srce bi življenje izdalo.

Zato čakam in čakam,
kaj se izcimilo bo.
Morda prišel je moj čas za ljubezen,
morda je že čas, da imam se lepo.

Tyke

GLOSA

Slep je, kdor se z učenjem ukvarja,
učitelj moj mu osle kaže.
Učencu vedno sreča laže;
on živi in umrje brez znanja.

Zjutraj ob šesti uri vstaja
in pred testom knjige prebira.
Ob sedmih se na kombi podaja,
v šoli se nalogi upira.
Slep je, kdor se z učenjem ukvarja.

Učitelj teste pripravlja,
učenec se muči za lepo oceno,
2. učitelj pa že spraševanje pripravlja.
Ko sliši slabo oceno, učenec dobi migreno.
Učitelj moj mu osle kaže.

Ko nadejaš se lepe ocene,
kol prileti.
V tvojem prijateljstvu pa so ledeniške morene.
Zraven pa še ljubezen preč odleti.
Učencu vedno sreča laže.

Potem pa se mu nič več ne da,
šola postane deveta briga,
prazen test odda.
Samo še za svoje življenje miga.
On živi in umrje brez znanja.

Andreja Šmitek, 3. L

Prepovedana ljubezen

Ljubi jo! To je zdaj resnica brez kančka
dvoma. Resnica, ki boli močnejše od vseh,
resnica, ki skeli globoko v srcu.

Ona sedi nasproti njega, sonce je obsi-
jalo njen obraz in ga naredilo še lepšega
kot navadno. Vsaka njena poteza je zanj
pomenila popolnost. Lahko bi ure in ure
samo sedel pri miru in strmel v njene,
tako zelo tople in prijazne oči in v njih
vedno znova iskal iskrico, ki zasveti v njih,
ko se nasmehne. Njen nasmeh je bil vedno
iskren, njen smeh pa najlepša pesem tega
sveta.

Tako obsijana, na nasprotni strani mize se
mu je zdela tako blizu, a tako daleč. Rad
bi, da bi mu bila bližje, da bi živela v nje-
govem objemu in ga ne bi nikoli zapustila.
A dovoljeno mu jo je bilo le gledati, ko se
mu je nasmihala in govorila z njim. Nikoli
je ni zares poslušal. Poslušal je le zvok
njenega glasu in gledal njene ustnice, ki
so objemale besede, ko so te prihajale iz
njenih ust.

Medtem, ko je govorila, se je večkrat do-

taknila njegove roke. Tak bežen dotik je
bil vse, kar je kdaj dobil od nje, a vsak tak
dotik je bil zanj skoraj usoden, saj ga je
srce vsakokrat skoraj izdalo. Že samo ob
misli nanjo je začelo igrati popolnoma
drugačen, hitrejši ritem. Med govorom
si je popravljala lase, ki so ji padali po ra-
menih. Tako zelo so mu dišali. Cela mu je
dišala in ga spravljal v ekstazo.

V njegovi glavi je bila cel dan ona. Le ona.
Ona in njene ustnice, ki bi jih tako rad
poljubil in njen vrat, ki ga je nezadržno
mamil. Njeno telo je bilo zanj ideal lepote,
stvaritev brez kakršne koli napake.

A ni je smel imeti. Ta misel mu je vedno
znova zlomila srce. Vsakič, ko jo je videl,
se je srce zacelilo le zato, da se je lahko
že naslednjo sekundo spet zdrobilo na
koščke, ko je ponovno dojel, da nikoli ne
bo njegova.

Prepovedan sad je vedno najslajši. Bil je
ob njej, a je ni smel poljubiti. Vedno težje
se je zadrževal, a si nikoli ni dovolil okusiti
sladkobe njenih ustnic, saj ni hotel uničiti
njunega prijateljstva. Če bi izgubil še to, si
verjetno ne bi nikoli odpustil.

Cele dneve je mislil nanjo, sanjal pa je ni

nikoli. Kot bi telo hotelo, da pozabi nanjo.
Srce pa ne bo nikoli pozabilo. Misel na
življenje brez nje je bila nevzdržna. Ljubil
jo je bolj kot življenje samo. Čeprav ga je,
samo s tem, da je obstajala, mučila vsako
sekundo dneva pa ga je s tem tudi ohran-
jala pri življenju.

Ona pa tega sploh ni slutila. Nedorajno
mu je pošiljala nasmeh in se ga bežno
dotikala, zdaj z roko, zdaj z nogo, ne da
bi sploh pomislila, kakšno bolečino mu s
tem zadaja. On pa si je venomer le mis-
lil: "V obeh mi piše, da jo ljubim. Kako je
lahko tako slepa, da tega ne vidi? Mar ni
očitno?"

Že, ko jo je prvič videl je vedel, da je ona
nekaj posebnega. Šele takrat je prvič zadi-
hal in zares zaživel. Končno je čutil!

Neskončno si je želel, da bi mu prizanesla
in ga le enkrat poljubila. Ta edini poljub
bi njemu pomenil vse. Zanj bi bil to prelep
trenutek, ki bi ga shranil globoko v srcu
in se ga spominjal, vse do zadnje sekunde
svojega življenja, medtem ko bi se zavedla,
da ga nikoli ne bo ljubila.

Petra Kern, 2. M

Pust

Šege in navade

“Ali imate kaj za pusta hrusta?” v teh dneh odmeva po vaseh otroški glas vaških pustnih šem.

Pustovanje je zelo star običaj, ki verjetno ne bo nikoli opuščen. Z njim odganjamo puste zime in kličemo toplo pomlad. Lepo je hoditi po zimski idili, ko zagledaš pustno šemo. Tako se od hiše do hiše razlegajo voščila, ko pustne šeme voščijo za dobro prihodnje leto na polju, na kmetiji in v družini veliko zdravja.

Pustne šeme so v slovenskem prostoru zelo dobrodošle. Predvsem v vaseh prav poživijo vaško idilo. Spominjajo nas na otroške čase, ko smo bili pustne šeme in smo ljudem zaželeli srečno leto.

Pustne šeme so del našega življenja, zato ne smejo nikoli zamreti. Človek je bil v preteklosti povsem odvisen od narave in letnih časov. Pomemben je bil zlasti čas, ko je zima z vsemi vremenskimi neprilikami prehajala v pomlad. Na te spremembe je človek želel vplivati tako, da je nase spre-

jel krinko različnih živali in bajeslovnih bitij ter jih z izvajanjem gibov in s plesom oponašal, da bi ugodno usmerjal neznane sile narave. Najstarejše plesno izročilo se je na Slovenskem ohranilo vse do danes.

Pust nasledi pepelnica, dan za počitek in

Pustni dan je dan veselja in norčevanja. Takrat nas na domačih mizah pričakajo domači krofi, flancati. Brez krofov ni pravega pustnega dne. Krof je zaščitni znak pusta.

mir, ko se tudi po običaju pokoplje pusta in zaključi odganjanje zime z norčijami. Vse do danes pa so se ohranili tudi pustni reki in verovanja, kot je tale: »Na pepelnico mora priti prva k hiši ženska, ki naj malo zapleše. Potem bo pri hiši debela repa.«

Pustno praznovanje se prične na “debeli” četrtek, konča pa na pustni torek. Kot pravijo, pa morajo biti za pusta siti ljudje, živina in duhovi, zato pustnih dobrot na mizi na sme manjkati.

Jure Grmek, 4. Č

VALENTINOVNO

»Ker si ljubezen zasluži veliko več kot le en dan v letu!«

Prečkiraj, downloadaj in si oglej dober film v dobri družbi:

- Valentine's Day
- I Hate Valentine's day
- Love Actually
- Walk to Remember
- The Notebook
- The Vow
- The Lost Valentine
- A Lot Like Love

Valentinovo, dan zaljubljenih. Dan poln romantike, izkazovanja ljubezni in razvajanja. Vsaj tako si nekateri razlagajo Valentinov dan, ki ga praznujemo 14. februarja. Simboli ljubezni, ki jih pogosto uporabljamo so srce, vrtnica, beli golobi in čokolada.

V slovenski kulturni dediščini je Valentinovo dan, ko se začne prebujati narava in se ženijo ptički, zato v ljudskem izročilu obstaja rek: "Sveti Valentin ima ključ do korenin". Ljudje pa so si včasih voščili dobro letino, predvsem v vinogradih, zdravje in srečo.

Prvo pričevanje o povezanosti dne svetega Valentina z romantično ljubeznijo sega v 14. stoletje, ko so v Angliji in Franciji 14. februar označevali kot dan, ko se ženijo

ptički. Ljubimci so si takrat izmenjevali pisemca in se imenovali za valentine.

Na ta dan si predvsem mladi v znak ljubezni ali prijateljstva pošiljamo voščila (velikokrat anonimna) in simbolična darila, ki so pogosto v obliki srca in v rdeči barvi.

Čeprav je danes Valentinovo močno skomercializirano, tako kot vsi prazniki, je lahko tudi popolnoma preprosto. Pomembno je le, da nakloniš nekaj pozornosti osebi, ki ti je všeč. Pripravi presenečenje, izdelaj ali podari nekaj, pojdi na sprehod, napiši ljubezensko pismo ali sms ... naj ti idej ne zmanjka.

Uredništvo vam želi nepozabno Valentinovo!

PRISTOP DO DEKLETA

Mnogi se poslužujejo najpogostejšega načina komuniciranja, in to je uporaba družabnih spletnih strani. Mogoče ni nič narobe, če ji pišeš na facebook, vendar je ta opcija lahko totalna izguba časa. Zakaj? Zato, ker te prek fb-ja lahko lažje "odpika" + v živo je tisti pristen kontakt. Zapomni si, odnosi se gradijo v živo! Bolje je, če jo nekajkrat na hodniku pozdraviš, tako da bo tudi ona tebe opazila, kar ti bo sčasoma dalo občutek, da se že dalj časa poznata in tako ne bo težko nadgraditi medsebojnih vezi. Poskušaj vzbuditi zanimanje, da se bo začela spraševati, kdo si in zakaj ji namenjaš pozornost, saj boš imel veliko več možnosti, ko bo začela razmišljati o tebi. Potem pa enkrat "random" začneš pogovor. O čem? Tem za pogovor je ogromno, edino, kar je potrebno, je biti izviran in sproščen. Ne kompliciraj, bodi spontan in vzemi vse skupaj kot zabavo in spoznavanje.

Najpomembnejše: ostani na "easy", "relaksiran", on "stand-by" ves čas pogovora. Pogovarjanje z dekletom, ki ti je všeč, ima svoj naziv. Reče se mu flirtanje, kjer pa ni važno, kaj poveš, temveč kako poveš. Čim manj razmišljal, kaj bo, pa akcija. Najbolj pomembno je, da si samozavesten, prijeten in "zrihtan", pa boš uspešen. Dovolj si umetniško svobodo.

Za telefonsko jo vprašaj že prej (pred pijačo), kako pa misliš, da se bosta zmenila za pijačo, ali pa po pijači, če bi se rad še kaj videl z njo. Nato jo samo še povabiš ven in veliko sreče. :)

Če te zavrne, pač ponosno odkorakaj stran, novim priložnostim naproti. Boš vsaj vedel, pri čem si. Osvajanje je tako kot lovljenje rib: 10 jih plava mimo, ena pa zagrabi. Ti samo vztrajaj in izpopolnjenj tehniko.

"Ljubezen je lepa,
Je vnela srce,
Usoda bo rekla,
Bo res ali ne,
In čakala te bom,
Morda boš prišel."

"Ljubezen je isto,
kakor čaša medu.
Ki je sladka,
a ne vidiš, kaj je na dnu."

*Vso srečo in veliko
ljubezni!*

"V drugi ljubezni se človek počuti,
kot da bi ponavljal razred;
pozna vse predmete,
pa vendar ni prepričan,
če bo opravil izpit."

"Sem še premlada,
veliko ne znam.
A to že občutim,
da rada te imam."

"Dokler si še mlada
vedi, koga imaš rada.
Ker mladost je kratka,
a ljubezen sladka."

"V ljubezni ni nihče odrasel!"

PRISTOP DO FANTA

Večina punc razmišlja, da je prvi pristop delo fanta, vendar se je z razvojem družbe tudi to spremenilo. Če fant do tebe pristopi prvi, super, če ne, boš prvi korak morala storiti sama. Ne boj se, to ni nič groznega. Lahko pričneš z drobnimi stvarmi, kot so pozdrav in nasmeh, ko se vajina pogleda srečata, saj boš tako ustvarila neko vez, preko katere se bosta lažje ogovorila. Prav tako se mu lahko približaš preko komunikacijskih posrednikov, kot so internet, vendar verjemi mi, osebni stik je pomembnejši. Ko ga torej vidiš, se nasmehneš, ga pozdraviš, če je možnost začneš pogovor. Ko prvič spregovorita, bodi energična, zainteresirana in preprosta. Bodi ti. Ne pretiravaj in ne pretvarjaj se, saj želiš nekoga, ki se bo zanimal zate, ne za tvojo "masko".

Če vidiš, da se je atmosfera "zaostrila", ga poskušaj nasmejati, saj imajo fantje radi dekleta, ki jim znajo priklicati nasmeh na obraz. Če je fant zainteresiran, bo v večini primerov nadaljeval sam.

Ko prideta do spoznanja, da bi se rada bolje spoznala, ga povabi na pijačo. ;) Tam se pogovarjajta o globljih temah, na primer o vajinih vrednotah... Predvsem najdita vajine skupne točke.

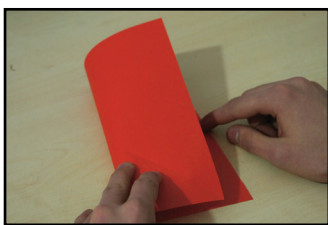
Če se do določene mere ujmeta, se bo ozračje sprostito in vse bo lažje steklo ...

Pozneje, ko/če bosta želela svoje razmerje poglobiti in če je fant bolj sramežljive sorte, boš morala prvi korak za zvezo narediti ti. Če pa imaš srečo najti korenjaka, ki bo to upal izvesti sam, toliko boljše zate.

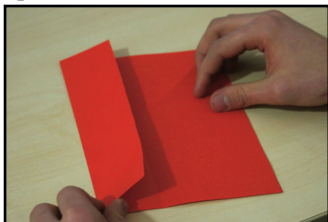
Vso srečo in veliko ljubezni!

Kaj podariti?

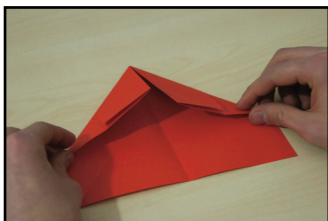
ORIGAMI SRCE

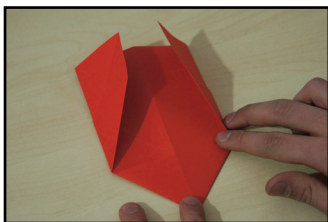
1. Uporabi kvadratni list papirja. List prepogni po vodoravni polovici in ga nato razpri.

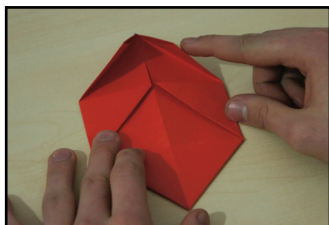
2. Prepogni rob do vodoravnega pregiba ($\frac{1}{4}$ lista) in nato obrni model.

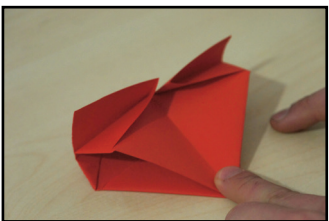
3. Prepogni konico robu in ga uskladi s pregibom na sredini. (glej sliko) Ponovi na obeh straneh. Nato obrni model.

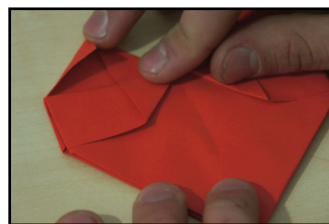
4. Prepogni levo in desno stranico in ju poravnaj z navpičnim sredinskim pregibom.

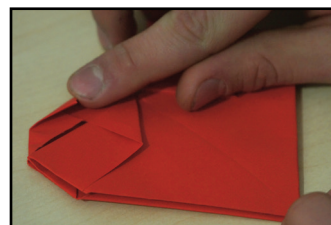
5. Zgornji konici robu prepogni kot prikazuje slika.

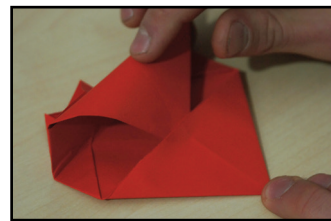
6. Prepogni zgornjo konico tako, da jo poravnáš s spodnjo konico modela.

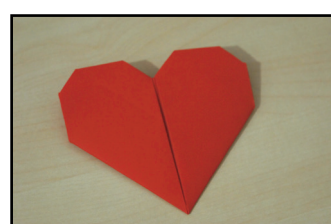
7. Previdno splošči oba zakrilca. Najprej spodnji del! Poravnaj na pregibno črto. Nato zgornji konici prepogni in poravnaj kot prikazuje slika.

8. Ponovno prepogni še nastali konici na vrhu do polovice oziroma prve stranice.

9. Vrhno plast modela rahlo prepogni in vstavi v žepek v spodnji plasti.

10. Ko model obrneš, dobiš srce prikazano na zgornji sliki. Nanj napiši lepo misel in ga podari simpatiji.

Lovro Kokot
foto: Gašper Stanonik

ROŽA IZ LEPILNEGA TRAKU

(~ Čas izdelave: približno 15 min ~)

Potrebuješ:

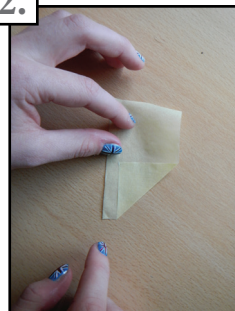
- papirnat lepilni trak
- škarje
- palčko

1.

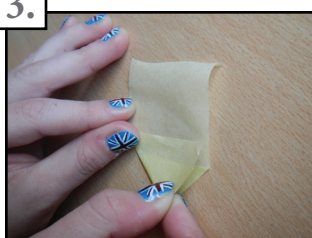
Odrežemo pravokoten kos traku.

2.

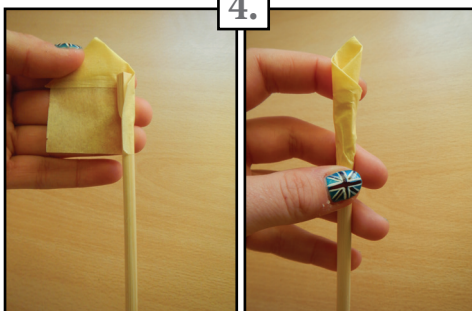
Spodnji desni kot prepognemo vzporedno do desnega roba, kot prikazuje slika. Lepljiva stran traku je na vrhni strani, se pravi, ko prepognemo, se gib zlepi.

3.

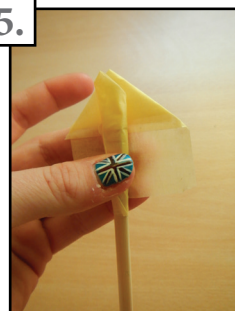
Levi kot prepognemo do novega desnega kota, ki je nastal s prejšnjim gibom (poravnamo ga vzporedno z zgornjim robom). Naredili smo cvetni list našega cveta.

4.

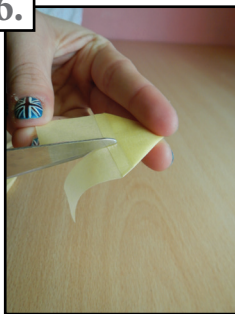
Kot prikazujeta sliki, prilepimo naš "cvetni list" okrog palčke.

5.

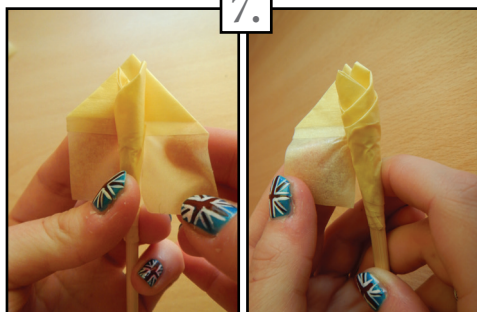
Drugi list ovijemo okrog palčke, kot smo to naredili s prvim, vendar pri tem pazimo, da je vrh postavljen nasproti prvemu.

6.

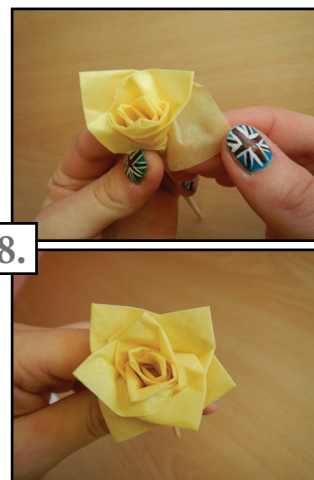
Vse naslednje listke prirežemo po sredini od spodaj, kot prikazuje slika. Zarežemo le do zapognjenega roba.

7.

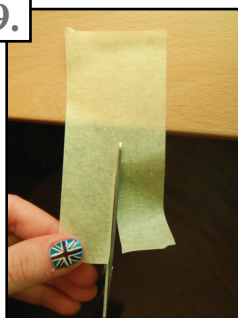
Listke ovijamo okrog paličice tako, da jih razporejamo nasproti drug drugemu. Dela, ki ju dobimo z zarezami, prilepimo naokrog pod rahlim kotom, saj s tem dosežemo, da se nam listek nežno ukrivi.

8.

Cvetu dodajamo liste, dokler nam njegova oblika ni všeč.

9.

Od traku odrežemo daljši kos, ki ga prerežemo po sredini, kot prikazuje slika.

10.

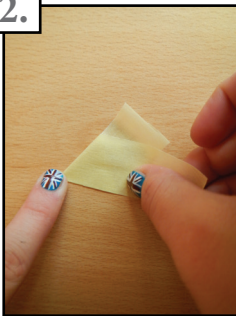
S polovico odrezanega traku okrepimo spodnji del našega cveta in zakrijemo neenakomerne dele listov.

11.

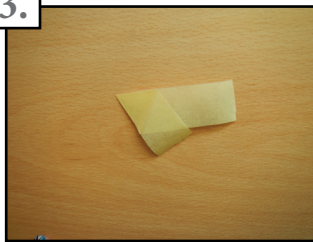
Drugo polovico uporabimo za izdelavo stebelnega lista (po želji). Na približno eni tretjini ga prepognemo, kot prikazuje slika. Lepljiva stran traku je obrnjena proti vrhu, kar pomeni, da se naš gib zlepi.

12.

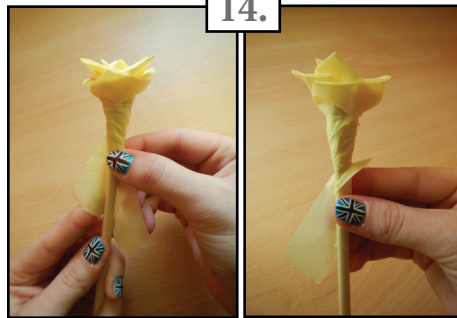
Nato izdelek obrnemo in daljši del traku, ki je sedaj z lepljivo stranjo obrnjen proti nam, še enkrat prepognemo čez naš gib. Pri tem pazimo, da se zunanja robova poravnata.

13.

S tem gibom smo oba lepljiva dela obrnili na isto stran.

14.

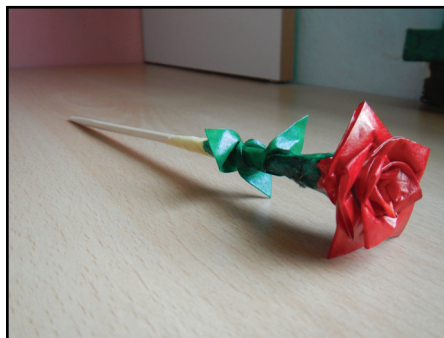

Naš stebelni list pritrđimo na palčko, nekoliko nižje pod cvet.

15.

Naša cvetlica je končana!

*Če želite, lahko cvetlico pobarvate. Vendar morate to storiti preden pričnete listke ovijati okrog palčke. Pobarvajte cvetne listke kot prikazuje slika, kasneje pa pobarvajte še ostalo.

A.M.Z
foto: S. T.

SLADKI PRALINE

(~ Čas priprave: od 45 min do 1 h ~)

Potrebuješ:

- jedilno čokolado
- polnilo - svoj najljubši čokoladni namaz
- 2 žlici
- model za ledene kocke (priporočljivo iz silikona)

1. V posodi stopimo jedilno čokolado.

2. Z njo napolnimo modelčke do približno ene tretjine.

3. S prsti previdno "stiskamo" modelček od zunaj, tako da se čokolada prime po stenah odprtine. Model nato postavimo v hladilnik, da se strdi (približno 10–15 min).

4. Nato v "čokoladne" modelčke dodamo polnilo - čokoladni namaz. Paziti moramo, da ne napolnimo do vrha, pustimo približno 2 mm od roba modelčka. Model nežno potresemo, da se čokolada lepo razporedi in ga zopet postavimo v hladilnik, da se strdi (10–15 min).

5. Čez strjeno polnilo naneseemo tanko plast jedilne čokolade - dno. Nežno poravnamo in spet postavimo v hladilnik, da se čokolada strdi.

6. Nazadnje naše čokoladne dobrote stresemo iz modelčka ter jih lepo zavijemo kot darilo za valentinovo. Lahko sami izdelamo kartonasto škatlico zanje, ali pa jih zložimo v kupljeno.

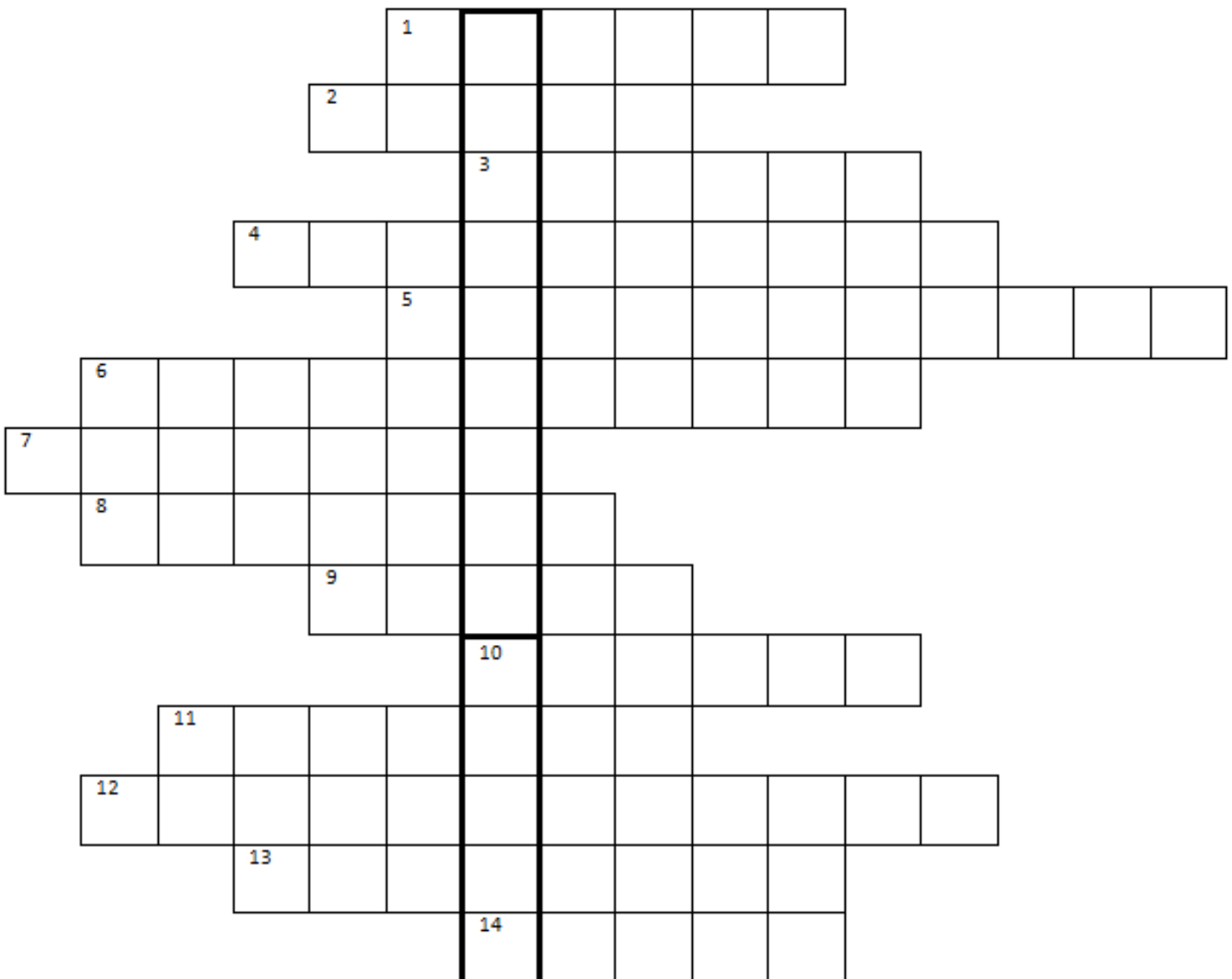

*Kot polnilo lahko uporabiš tudi kaj drugega, na primer marmelado, ali pa kakšne "borovničke" ali druge blage likerje (vendar v tem primeru strjevanje traja dlje časa!)

Razvedrilo

Križanka

- 1.) Ime pesnika, kateremu je posvečen 8. februar.
- 2.) S čim se radi sladkamo na pustni torek? S ...?
- 3.) Kdo vam v številkah Mladih brazd odgovarja na vprašanja?
- 4.) Naslov Prešernove pesmi, je tudi slovenska himna.
- 5.) Druga beseda za literaturo je ...
- 6.) Dan, ko si v nekaterih kulturah zaljubljeni izkazujejo ljubezen.
- 7.) Značilni pustni liki z okolice Ptuja, ki odganjajo zimo.
- 8.) Italijansko mesto, znano kot romantično mesto, ki stoji na kolih.
- 9.) Kraj, v katerem je Prešeren živel in umrl. Tu je tudi kip in gledališče posvečeno Prešernu.
- 10.) Nekaj kar podariš osebi v znak zahvale.
- 11.) Japonska tehnika izdelovanja modela z zgibanjem papirja.
- 12.) Nepričakovan vesel dogodek oziroma sestavni del zabave.
- 13.) Poklic, ki ga je opravljal France Prešeren?
- 14.) Pravijo, da je v življenju najbolj pomembna _ _ _ _ _.

Geslo križanke je tema naslednjega natečaja. Z veseljem sprejemamo vaše izdelke, naj bodo literarni, slikarski, modelarski ... skratka s katerega koli področja. Oddate jih lahko kateremu koli izmed urednikov, pošljete na naš elektronski naslov mlade.brazde@gmail.com, ali pa pustite v knjižnici v kotičku Mladih brazd. Izdelke zbiramo do izida naslednje številke, kjer bodo najboljši prispevki tudi objavljeni.

Veselimo se vašega sodelovanja,

uredništvo.

Nasveti tete Milice

Ponovno vam pišem v tej številki Mladih Brazd. Vesela sem, da sem dobila toliko vprašanj, vendar se bom lahko posvetila samo nekaterim. Nadvse me veseli, da vam lahko pomagam na poti v svet odraslih in vam odgovorim na vprašanja, s katerimi se soočate v tem obdobju. Na vašo pobudo in pobudo urednikov, bom nadaljevala še v nadaljnjih številkah. Škatla se bo še najprej nahajala v šolski knjižnici, kamor lahko odložite listek s svojim vprašanjem.

Več se učim, vendar so ocene vedno slabše. Kaj naj naredim?

Najprej ti svetujem, da si porazdeliš čas. Tako boš imel/-a točno določen čas za neko zadevo in te ne bodo skrbele ali te preganjale ostale stvari. Najdi si notranjo motivacijo oziroma željo, da se želiš neke snovi naučiti in nikoli ne začni z besedo 'moraš'. Če se boš želel/-a učiti, bodo stvari postale veliko preprostejše in si boš lažje zapomnil/-a snovi. Poišči si cilj, kaj bi rad/-a dosegel/-a. Med učenjem si vzemi čas za sprostitev, da si osvežiš možgane. Lahko greš ven na sprehod, si ogledaš

odlomek komedije ali nanizanke, narediš kakšno hišno ali kmečko opravilo ...

Ocene so se mi poslabšale, ker med učenjem mislim na simpatijo.

Tukaj ti zelo težko povem kaj storiti. Moraš vedeti, ali je šola zate prioriteta, torej na prvem mestu. Če ti simpatija bega misli, je najbolje, da storiš korak več in z osebo preideš na višji nivo. Tako dobiš občutek, da se z osebo bolje poznaš in ti tudi postane lažje dostopna. Simpatija ti ne bo več tako daleč, ampak ravno nasprotno. Šele takrat lahko ponovno zaduhaš in se posvetiš obveznostim. Vendar ne odlašaj z dejanji. Ne izpusti danih priložnosti.

Odnos s starši se oddaljuje. Kako ga izboljšati?

V odraščanju so spori s starši pravzaprav normalni, vendar je prav, da veste, da se spori rešujejo s pogovori. Najpomembnejše je, da se vi in starši naučite poslušati in razumeti drug drugega. Bolje se je za kakšen problem prepri-

rati 5 minut in stisniti zobe, kot vztrajati v nesoglasjih in molku, ki lahko traja več dni, tednov ali mesecev. Pri zaupanju in zadovoljstvu staršev je zelo pomembno, da jih prosiš za pomoč. Pa naj bo to tema o šolski nalogi, simpatiji, osebnem nasvetu, itd. Dovolj je že samo, če jih prosiš za kakšno majhno uslugo. Tako se počutijo pomembnejše v vlogi staršev in v vašem osebnem razvojnem življenju. Starši se čutijo odgovorne za vas in v resnici tudi so, dokler niste popolnoma samostojni.

Vsi prijatelji hodijo ven, a meni ni do tega. Počasi mi zmanjkuje izgovorov. Imaš kakšen dober predlog?

Tukaj ti težko poiščem kakšen izgovor. Prej ko slej bo prišlo do situacije, ko boš moral/-a z resnico na plan. Običajno mladini ni težko iti na ples, zabavo, pijačo, v disko ali katerikoli družaben dogodek. Če obstaja kakršenkoli razlog, zakaj nočeš ven, zaupaj svoje težave svojim najboljšim prijateljem, saj te bodo zagotovo razumeli in podpirali.

Iskreno, teta Milica.

Nasmehni se

UČENEC

Živela sta dva prijatelja, od katerih je imel eden izjemno srečo pri dekletih, drugi pa ravno obratno.

"Kako dosežeš," je ta ob prvi priložnosti vprašal uspešnega osvajalca, "da imaš vsak teden lepše dekline, jaz pa ostajam praznih rok?"

"Malo opazuj, kakšne prijeme uporabljam, pa poskusi še ti," mu svetuje sodobni "Don Juan".

In res gredo nekoč v cvetličarno: osvajalec, njegova "žrtev" in "učenec". Osvajalec kupi lepo vrtnico in jo pred vsemi izroči dekletu z besedami: "Rožo, roži!"

Naš učenec si vse to zapomni in naslednjega dne povabi dekline, ki mu je bilo že dolgo všeč, v trgovino s slaščicami. Tam kupi bonboniero, se sredi trgovine postavi na kolena pred dekline in ji izroči darilo z besedami: "Škatlo, škatli!"

NE MORE JESTI

"Tako sem zaljubljen v Lenko, da ne vem, kako bi ji to povedal."

"Ko jo boš srečal, ji reci, da jo imaš tako rad, da še jesti ne moreš več," svetuje prijatelj. Ko Lojze spet sreča Lenko, zardi in ji plaho reče:

"Lenka, ko te zagledam, me mine ves apetit."

PISMO

Zaljubljena ženska piše pismo svojemu dragemu:

"Dragi!

Če jokaš, mi pošlji svoje solze.

Če se smeješ, mi pošlji svoj smeh.

Če sanjaš, mi pošlji svoje sanje.

Ljubim te!"

Odgovor se glasi:

"Draga, kakam. A ti kaj pošljem??"

VRSTE LULČKOV

"Mami, ali veš koliko vrst lulčkov obstaja?"

"Hčerka, penisi so kot drevesa. Pri dvajsetih so kot hrasti, trdi in pokončni.

Pri štiridesetih in petdesetih so kot vrbe žalujke; bolj elastični in upognjeni, a še vedno uporabni. Po šestdesetem pa so kot božična drevesca ..."

"Kako to misliš??"

"Mrtvi od korenin naprej, kroglice pa so samo še za okras!"

SPALA STA SKUPAJ

Študent prijatelju:

"Ali vidiš tisto dekline v mini krilu na oni strani ceste?"

"Vidim, dobra mačka! Kaj je z njo?"

"Z njo sem že večkrat spal ..."

"Kje pa??"

"Na predavanjih!"

For You!

It's a song for you,
You did ask me to
Show you one, didn't you?
It's an old one though.
It may not be
The one you want to hear,
Neither as you want it to.
But it's one of thoughts you wanted to know.

You heard I said I like you
And everything has changed.
But why?
The things I meant with words I like you
Are not ... well.

What I ment is that I want to talk to you,
I want to get to know you,
I want to tell you stuff,
Even if all would be just a bluff.

I want to see your smile
I want you to complimente my style.
I wish to hear your laugh,
And you to tell me what you like.

First I want to be your friend,
To be the one you know as she is.
Only then we can understand
Eachothers rights&wrongs,
For what they truly are,
Not what they're heard to be.

And I want our friendship
Without judgement to be;
I want you to be true
And so will I be too.

See I cannot and I won't
Accept anything more than that,
From someone almost stranger,
From someone so unknown.

Cuz, what I understand as love,
Is loving not just best of you,
But mostly what is worst.
And that is why I need to know
How, and why, and who for
My love should grow.